

Ang Aklat ni Daniel - Bilang Walumpu't Anim

Ang Propetikong Pagbubunyag: Pag-unawa sa Paglaganap ng Kaalaman at sa Mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi

Jeff Pippenger
2024-02-19

Pinag-aaralan natin ang paralelismo sa pagitan ng mga kilusan ng unang at ikatlong anghel, upang higit na maunawaan kung ano ang kinakatawan, sa paraang simboliko, ng “pagdami ng kaalaman” kapag ito’y inalisan ng tatak sa panahon ng wakas. Sinisikap nating ipakita na ito’y kumakatawan sa pag-igting ng katotohanan na sa bandang huli ay umaabot sa rurok bilang ang Huling Ulan, na siyang mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi. Bilang isang simbolo, ang “pagdami ng kaalaman” ay hinango mula sa aklat ni Daniel, at doon ito kinikilala bilang ang propetikong kaalaman na sumusubok at nagbubunga ng dalawang uri ng mananamba.

At sinabi niya, Humayo ka, Daniel: sapagkat ang mga salita ay nakapinid at tinatakan hanggang sa panahon ng kawakasan. Marami ang dadalisayin, paputiin, at susubukin; ngunit ang masasama ay gagawa ng kasamaan; at walang sinuman sa mga masasama ang makauunawa; ngunit ang marurunong ay makauunawa. Daniel 12:9, 10.

Noong 1989, isang "paglago ng kaalaman" ang naalisan ng tatak, na sa kahuli-hulihan ay magpapakita ng dalawang uri ng mga sumasamba. Ang dalawang uring iyon ay inilalarawan sa konteksto ng kanilang ugnayan sa mensahe ng huling ulan. Ang masasama ay hindi kumikilala ni tumatanggap sa huling ulan, samantalang ang mga pantas ay kumikilala at tumatanggap nito. Kaya't ang masasama ay hindi nakikita kung kailan nagsisimulang bumuhos ang huling ulan, at ito'y nagsimulang bumuhos nang nagalit ang mga bansa noong Setyembre 11, 2001. Tinutukoy natin ang pamunuan ng Laodiceang Adbentismo na kinakatawan sa Ezekiel kabanata walo at siyam, at gayon din sa Isaias kabanata dalawampu't walo. Sa Isaias, ang "mga mapanuyang lalaki" ay ginawang "kanlungan" ang "kasinungalingan" at "nagtago" sila "sa ilalim ng kabulaanan."

Kaya't pakinggan ninyo ang salita ng Panginoon, kayong mga manunuya na namumuno sa bayang ito na nasa Jerusalem. Sapagkat inyong sinabi, Nakipagtipan kami sa kamatayan, at sa impiyerno ay nakipagkasundo kami; pagka ang nag-uumapaw na hagupit ay daraan, hindi ito darating sa amin: sapagkat ang kasinungalingan ang ginawa naming kanlungan, at sa ilalim ng kabulaanan ay nagkubli kami. Isaias 28:14, 15.

Ang mga matatanda ng Jerusalem sa mga huling araw ay nabibigo sa pagsubok ng “kapahingahan at kaginhawahan,” na kinakatawan ng metodolohiya ng “guhit sa guhit,” na nagbibigay-daan sa marurunong na makilala ang Huling Ulan ng mga huling araw, sa pamamagitan ng makasaysayang paglalarawan nito sa kasaysayan ng mga Millerite. Ang katangiang propetiko ng “mga lalaking mapang-uyam” na binibigyang-diin ni Isaias sa nasabing sipi ay ang mga kasinungalingan at kabulaanang kanilang pinagkublihan at ginawa nilang kanlungan. Kaya nga, kaugnay ng pagsubok ng mensahe ng Huling Ulan (ang kapahingahan at kaginhawahan na hindi nila pinakinggan), tinanggap ng mga matatanda ng Jerusalem ang isang kasinungalingan.

Ang mensahe ng huling ulan ay dumarating na may kasamang pagtatalo, gaya ng inilarawan sa Habacuc ikalawang kabanata, nang tanungin roon ng bantay ang Diyos kung ano ang dapat niyang isagot sa “pagtatalo” ng kaniyang kasaysayan, sapagkat ang salitang “reproved” sa talatang una ng ikalawang kabanata ay nangangahulugang “argued with.”

Ako’y tatayo sa aking bantayan, at magpapakatatag sa moog; magmamatiyag ako upang makita kung ano ang sasalitain niya sa akin, at kung ano ang aking isasagot kapag ako’y sinaway. Habakuk 2:1.

Ang marurunong, sa gitna ng pagtatalo hinggil sa Huling Ulan, ay inihaharap ang mga katotohanang kinakatawan bilang mga hiyas ni Miller, na siyang mga saligang katotohanang tinukoy, itinatag, at iniharap ng mga Millerite. Ang mga katotohanang iyon ay inilarawan bilang si Cristo, ang Bato ng mga Panahon.

Nawa’y ang mga nakatayo bilang mga bantay ng Diyos sa mga kuta ng Sion ay maging mga lalaking nakakakita sa mga panganib na nasa harap ng bayan—mga lalaking nakapagtatangi sa pagitan ng katotohanan at kamalian, ng katuwiran at kawalang-katuwiran.

“Dumating na ang babala: Walang anumang dapat pahintulutang pumasok na yayanig sa saligan ng pananampalatayang siyang pinagtatayuan natin mula nang dumating ang mensahe noong 1842, 1843, at 1844. Ako ay nasa mensaheng ito, at buhat noon ay nakatindig ako sa harap ng sanlibutan, tapat sa liwanag na ibinigay sa atin ng Diyos. Hindi namin ninanais na alisin ang aming mga paa mula sa platapormang pinatungtungan ng mga ito habang araw-araw naming hinanap ang Panginoon sa taimtim na panalangin, humihingi ng liwanag. Inaakala ba ninyong maaari kong isuko ang liwanag na ibinigay sa akin ng Diyos? Ito’y nararapat maging gaya ng Bato ng mga Panahon. Mula pa nang ito’y ibinigay, ito na ang gumagabay sa akin.”
Review and Herald, Abril 14, 1903.

Ipinapahayag ng mga matatandang lalaki ang isang bulaang mensahe ng huling ulan na inilarawan ni Isaias bilang isang “kasinungalingan” at kabulaanan. Sa kabanata walo ng Ezekiel, inilalahad ang kasaysayang nagtutukoy sa panahon kung kailan ang mga matatandang lalaki ng Jerusalem ay yumuyukod sa araw, at sa susunod na kabanata ay ikinatatapat sila sa mga tumatanggap ng tatak ng Diyos. Ang ikatlong kasuklam-suklam na gawa (salinlahi) ay kumakatawan sa isang bulaang mensahe ng huling ulan, na kinakatawan ng “pagtatangis kay Tammuz.” Sa ikatlong salinlahi ng Adventismo, na nagsimula noong 1919, isang “kasinungalingan” ang ipinakilala na may kaugnayan sa bulaang ebanghelyong hayagang iniharap ni W. W. Prescott sa 1919 Bible Conference. Ang naturang “kasinungalingan” ay isang tiyak na paksa ng ikatlong salinlahi, at ang “kasinungalingan” ang maling saligan ng bulaang mensahe ng huling ulan, na kinakatawan ng “pagtatangis kay Tammuz.”

Mahalagang maglaan ng panahon upang matukoy nang tumpak ang "kasinungalingan" sa propesiya, sapagkat ang "kasinungalingan" ang pangunahing dahilan kung bakit hindi makita ng Adbentismong Laodiceano ang paglago ng kaalaman noong 1989. Ang "kasinungalingan" ay ang pag-aangkin na ang "the daily" sa aklat ni Daniel ay kumakatawan sa ministeryo ni Cristo sa santuwaryo. Ang paglalapat sa "the daily" nang propetiko bilang ministeryo ni Cristo sa

santuwaryo ay isang maling at hindi wastong propetikong aplikasyon, ngunit ang "kasinungalingan" ay hindi lamang ang pagtukoy sa maling pagkakakilanlan ng "the daily" bilang isang propetikong sagisag; kinakatawan din nito ang isang "kasinungalingan" na nagsasabing sumang-ayon si Sister White sa maling aplikasyon, at pagkatapos ay ginagamit ang kasinungalingang iyon upang itatag ang di-wastong aplikasyon bilang itinatag na katotohanan.

Ang wastong pagkaunawa sa huling anim na talata ng Daniel 11 ay tinipikal ng mga talatang 30 hanggang 36, at sa pagkilala ni Sister White sa ganap na katuparan ng kabanata 11 ng Daniel, ipinahayag niya na "ang mga tagpong kahalintulad ng mga inilarawan" sa mga talatang 30 hanggang 36 "ay mauulit."

Ang paggamit ng maling depinisyon ng "the daily" ay nagbubunga ng maling estrukturang pangkasaysayan. Ang kasaysayang inilalarawan sa Daniel kabanata labing-isa, mga talata tatlumpu hanggang tatlumpu't anim, ay kinapapalooban ng pag-aalis ng "the daily." Ang "the daily" ay alinman sa aplikasyon ng mga Millerite, o ang aplikasyon nina Prescott at Daniells. Depende sa kung aling aplikasyon ang pipiliin, mauwi ito sa dalawang magkaibang estrukturang pangkasaysayan.

At sa kaniyang panig ay tatayo ang mga hukbo, at kanilang lalapastanganin ang santuwaryo ng kalakasan, at aalisin ang palaging handog, at kanilang ilalagay ang kasuklamsuklam na naninira. Daniel 11:31.

Ayon sa inspirasyon, ang kasaysayang propetikong inilalarawan sa talatang ito, kabilang ang talata tatlumpu at ang mga talata tatlumpu't dalawa hanggang tatlumpu't anim, ay mauulit sa mga talata apatnapu hanggang apatnapu't lima ng Daniel kabanata labing-isa.

Ang hula sa ikalabing-isang kabanata ng Daniel ay halos naabot na ang ganap na katuparan nito. Marami sa kasaysayang naganap bilang katuparan ng hulang ito ay mauulit. Sa ikatatlumpung talata ay binabanggit ang isang kapangyarihang 'mapipighati,' [Daniel 11:30-36 sinipi.]

"Ang mga tagpong kahalintulad ng mga inilarawan sa mga salitang ito ay magaganap." Manuscript Releases, bilang 13, 394.

Ang talata kung saan natin matatagpuan ang 'the daily' ay talatang tatlumpu't isa.

At sa kaniyang panig ay tatayo ang mga hukbo, at kanilang lalapastanganin ang santuwaryo ng kalakasan, at aalisin ang palaging handog, at kanilang ilalagay ang kasuklamsuklam na naninira. Daniel 11:31.

Ang "mga bisig" sa talata ay tumitindig sa "kaniyang panig." Ang "mga bisig" ay isang kapangyarihan, gayundin yaong kanilang "pinapanigan." Ang "mga bisig" sa talata ang "tumitindig sa kaniyang panig," at ang "mga bisig" din ang "dinudungisan ang santuwaryo ng kalakasan," "inaalis ang 'the daily'," at "naglalagay ng kasuklam-suklam na nagdudulot ng katiwangwang." Sa Apocalipsis kabanata labintatlo, ang dragon, na siyang paganong Roma, ay nagkakaloob ng tatlong bagay para sa kapapahan.

At ang halimaw na aking nakita ay gaya ng isang leopardo, at ang kaniyang mga paa ay gaya ng mga paa ng isang oso, at ang kaniyang bibig ay gaya ng bibig ng isang leon: at ibinigay sa kaniya ng dragon ang kaniyang kapangyarihan, at ang kaniyang luklukan, at dakilang kapamahalaan. Apocalipsis 13:2.

Ang halimaw na kawangis ng leopardo ay tinukoy ni Sister White bilang ang kapapahan, at sa ikalabindalawang kabanata, tinukoy ni Sister White na ang dragon ay kapwa si Satanas at ang makapaganong Roma.

“Kaya’t bagaman ang dragon, sa pangunahing diwa, ay kumakatawan kay Satanas, sa ikalawang diwa ito’y sagisag ng paganong Roma.” The Great Controversy, 439.

Sa talatang ikalawa ng kabanatang ikalabintatlo ng Apocalipsis, ibinigay ng Roma ng mga Pagano ang kapangyarihang militar nito, ang mga "sandata" nito, sa Papado, na nagsimula kay Clovis, hari ng mga Franko (Pransiya), noong taong 496. Ibinigay ng Roma ng mga Pagano sa Roma ng Papado ang luklukan ng awtoridad nito noong taong 330, nang lisanin ng emperador Constantino ang lungsod ng Roma at inilipat ang kabisera ng Imperyal na Roma sa lungsod ng Constantinopla. Ibinigay ng Roma ng mga Pagano ang kapangyarihang sibil sa Papado noong taong 533, nang naglabas si Justiniano ng isang kautusan na kumikilala sa Papado bilang ulo ng lahat ng mga simbahan, at tagapagtuwid ng mga erehe.

Sa talatang tatlumpu’t isa, ang mga “bisig” na tumitindig ay ang mga puwersang militar ng Roma ng mga pagano, na tumindig para sa kapapahan simula kay Clovis noong taong 496. Dahil sa gawaing ito, kinikilala ng kapapahan ang Pransiya bilang “panganay ng Simbahang Katolika,” at kung minsan bilang “ang nakatatandang anak na babae ng Simbahang Katolika.” Sa talatang tatlumpu’t isa, matapos ipasa ni Constantine ang isang batas ukol sa Linggo noong taong 321, at pagkatapos ay ilipat ang kabisera mula sa lunsod ng Roma tungo sa lunsod ng Constantinople noong taong 330, nagsimulang gumuho ang dating di-madaig na imperyo, nang sinimulan ng unang apat na Kapangyarihan ng Trumpeta ng Apocalipsis kabanata walo ang tuluy-tuloy na pakikidigma laban sa Imperyong Romano. Ang tuon ng mga pag-atakeng isinagawa ng mga Barbaro at ni Genseric ay ang lunsod ng Roma, na bago ang taong 330 ay naging “santuwaryo ng lakas” para sa Imperyong Romano. Mula noong taong 330 at pasulong, ang pakikidigmang isinasagawa ng mga barbaro ay “magpaparumi sa santuwaryo ng lakas,” hanggang sa ang “mga bisig” ng Roma ng mga pagano ay tumindig para sa kapapahan, na nagsimula noong taong 496.

Hindi lamang nagkaloob ang Roma na pagano ng tatlong bagay sa kapangyarihan ng kapapahan—sa pamamagitan ng pagbibigay rito ng kapangyarihang militar, awtoridad sibil, at ng luklukan sa lungsod ng Roma—kundi binunot din nito ang tatlong sungay para sa Roma ng kapapahan.

Pinagmasdan ko ang mga sungay, at, narito, may isa pang munting sungay na sumibol sa gitna nila, na sa harap nito ay nabunot sa ugat ang tatlo sa mga unang sungay; at, narito, sa sungay na ito ay may mga matang tulad ng mga mata ng tao, at isang bibig na nagsasalita ng mga dakilang bagay. Daniel 7:8.

Ang tatlong sungay na "bubunutin" sa Daniel, kabanata pito, ay kumakatawan sa tatlong pangunahing kapangyarihan na humahadlang sa pag-angat ng Papado sa kapangyarihan. Ang huli sa tatlong sungay na iyon ay naalis nang mapalayas ang mga Goth mula sa lungsod ng Roma noong taong 538. Sila'y pinalayas mula sa lungsod ng Roma ng mga "bisig" ng Romang pagano, sapagkat ang mga "bisig" na iyon ang maglalagay sa Papado (ang kasuklam-suklam na paninira), sa trono ng noon ay kilalang daigdig noong taong 538.

Ang talata tatlumpu't isa ng Daniel labing-isa ay tumutukoy sa apat na bagay na gagawin ng "mga hukbo" (paganong Roma). Sila ay "tutindig" para sa Papado, gaya ng ginawa nila noong taong 496. "Dudungisan" nila ang "santuwaryo ng lakas," na kinakatawan ng mga pakikibakang militar na isinagawa sa lungsod ng Roma sa loob ng humigit-kumulang dalawang siglo. "Ilalagay" nila ang Papado sa trono ng lupa noong taong 538, at "aalisin" din nila ang "daily."

Ang salitang Hebreo na isinalin sa talata bilang "take away" (sur) ay nangangahulugang "alisin". Pagsapit ng taong 508, ang pagtutol ng paganismo na umiiral sa Imperyong Romano, na kumikilos upang hadlangan ang pag-angat ng papado sa kapangyarihan, ay lubusang napasailalim o naalis.

Ang pagtukoy sa "the daily" bilang ministeryo ni Cristo sa santuwaryo ay isang maling paglalapat; ngunit ang mismong gawaing naisakatuparan sa kasaysayan ng Laodiceang Adbentismo na kinilala ang maling paglalapat bilang katotohanan ay nakabatay sa isang tiyak na "kasinungalingan" na naganap sa ikatlong henerasyon ng Adbentismo. Ang tagubilin ni Sister White na ang kasaysayan ng mga talatang tatlumpu hanggang tatlumpu't anim ay mauulit sa pangwakas na katuparan ng Daniel kabanata labing-isa ay ginawa nitong imposible para sa "mga lalaking mapanuya" na namumuno sa Jerusalem na magbigay ng pakahulugan sa talatang tatlumpu't isa nang hindi kasabay na itinatakwil ang Espiritu ng Propesiya.

Ang "mga lalaking mapang-uyam" ay nagtuturo na inalis ng Papado ang tunay na pagkaunawa sa ministeryo ni Cristo sa santuwaryo, sa pamamagitan ng pagpapasimula ng misang papal, na isang huwad na panggagaya sa gawain ni Cristo sa makalangit na santuwaryo. Kung ito ang tunay na kahulugan ng "the daily," kung gayo'y ang "arms" na tumindig sa talatang tatlumpu't isa ay ang Papado, sapagkat itinatakda ng kayariang panggramatika ng talata na ang "arms" ang kapangyarihang nag-aalis sa "the daily."

Upang itaguyod ang kanilang halo-halong mga kathang-isip, iginigiit nila na dinungisan ng kapapahan (arms) ang makalangit na santuwaryo ni Cristo. Ang Hebreong salitang isinalin bilang "santuwaryo (miqdash) ng kalakasan" ay maaaring tumukoy alinman sa isang paganong santuwaryo o sa santuwaryo ng Diyos. Kung nais sanang ipahiwatig ni Daniel na ang santuwaryo ng Diyos ay dudungisan ng kapapahan, gagamitin sana niya ang Hebreong salitang "qodesh," na tanging sa santuwaryo ng Diyos lamang maaaring tumukoy. Kung gayon, saan nakatala sa Bibliya o sa Espiritu ng Propesiya na ang makalangit na santuwaryo kailanman ay nadungisan, o madudungisan pa, ng kapapahan?

Tiyak na ang mga kasalanan ng mga Kristiyano ay nakatala sa mga aklat ng makalangit na santuwaryo, ngunit ang paglalarawang iyon ay hindi nangangahulugang nadungisan ang santuwaryo ng Diyos. Ang paglilinis ng santuwaryo ay kumakatawan sa paglilinis ng mga aklat ng

talaan na nasa santuwaryo. Bukod dito, ang kapangyarihan ng kapapahan ay hindi kailanman naging Kristiyano, kaya't hindi ito kailanman naitala sa mga aklat ng paghuhukom na pagsisiyasat. Ang tanging paghuhukom na itinukoy para sa kapapahan ay ang paghuhukom na nagpapatupad ng poot ng Diyos.

Ang "mga bisig" ay dapat ding "ilagay ang kasuklam-suklam na nagdudulot ng pagkatiwangwang"; aling kapangyarihan ito? Aling kapangyarihan ang inilagay ng Kapapahan? At aling kapangyarihan iyon, sa mismong bungad ng talatang tatlumpu't isa, na tinindigan ng Kapapahan?

Ang mga walang kaalaman sa Laodiseang Adbentismo na ipinagkatiwala ang kanilang buhay na walang hanggan sa mga kamay ng mga lalaking natukoy na hindi kayang basahin ang aklat na tinatakan, ay maaaring panatag na napapawi ang pangangati ng kanilang mga tainga sa ganoong uri ng tiwaling aplikasyon ng Bibliya, subalit higit pang kahangalan ang tangkaing kunin ang kasaysayang kailangan nilang tukuyin upang itaguyod ang kanilang kamalian at itugma iyon sa huling anim na talata ng Daniel labing-isa.

Sa kasaysayang humantong sa pagbagsak ng Unyong Sobyet, na maipakikitang kinakatawan bilang ang Hari sa Timog sa talatang apatnapu ng Daniel labing-isa, ang lakas-militar ng Estados Unidos ay tumindig para sa kapapahan, sapagkat bumuo si Ronald Reagan ng isang lihim na alyansa sa Antikristo sa propesiya ng Bibliya. Sa gayon, ipinahiwatig nito na ang anumang Protestante na pagtutol sa pag-angat ng kapapahan ay napasupil na sa Estados Unidos, gaya ng tinipikal ng pag-aalis sa pagtutol ng paganismo noong taong 508. Ang Hari sa Hilaga (ang kapapahan) sa naturang talata ay unang winalis ang Unyong Sobyet noong 1989, at ginawa niya ito sa pakikipagsanib sa "mga karo" at "mga nangangabayo," na kumakatawan sa lakas-militar ng Estados Unidos, at gayundin sa lakas pang-ekonomiya ng Estados Unidos na kinakatawan ng "mga sasakyang-dagat."

Ang Estados Unidos ang "bisig" na tumindig para sa Papado. Inalis ang Protestantismo, gaya ng napasupil ang pagtutol ng paganismo noong taong 508. Sa talatang apatnapu't isa, malulupig ng Papado ang Estados Unidos, at ang Konstitusyon ng Estados Unidos, na siyang "santuwaryo ng lakas" ng Estados Unidos, ay pawawalang-bisa habang inilalagay ng Estados Unidos ang Hari ng Hilaga (ang Papado) sa luklukan ng daigdig, gaya ng ginawa ng paganong Roma noong 538. Kung binabasa mo ang mga artikulo sa website na ito, maaari mong i-download ang magasin na The Time of the End, at basahin ang higit na masusing paglalahad hinggil sa huling anim na talata ng Daniel labing-isa, ngunit sa ngayon ay tinutukoy lamang natin na ang pagtukoy sa "the daily" bilang ministryo ni Cristo sa santuwaryo ay isang maling paglalapat ng sagisag. Ginagawa natin ito upang ipakita na ang maling paglalapat ay ipinasok sa Laodiceang Adventismo sa pamamagitan ng isang sinadyang kasinungalingan.

Ipagpapatuloy natin ang pagsasaalang-alang sa kasinungalingang propetiko sa susunod na artikulo.

Wala na tayong panahong dapat sayangin. Ang mga maligalig na panahon ay nasa ating harapan. Ang sanlibutan ay pinupukaw ng diwa ng digmaan. Di maglalaon, magaganap ang mga tagpo ng kapighatian na binanggit sa mga propesiya. Ang hula sa ikalabing-isa

kabanata ng aklat ni Daniel ay halos sumapit na sa ganap na katuparan. Marami sa kasaysayang naganap sa katuparan ng hulang ito ay mauulit.

Sa ika-tatlumpung talata ay binabanggit ang isang kapangyarihan na 'maghihinagpis, at babalik, at magagalit laban sa banal na tipan: gayon ang kaniyang gagawin; babalik pa nga siya, at makikipag-ugnayan sa mga nagtatakwil sa banal na tipan. At may mga hukbong titindig sa kaniyang panig, at kanilang lalapastanganin ang santuwaryo ng kalakasan, at aalisin ang palagiang handog, at ilalagay nila ang kasuklam-suklam na nagdudulot ng pagkatiwangwang. At ang mga gumagawa ng kasamaan laban sa tipan ay kaniyang lilinlangin sa pamamagitan ng mga paglalangis: ngunit ang bayang kumikilala sa kanilang Diyos ay magpapakatatag, at gagawa ng mga kabayanihan. At ang mga may kaunawaan sa gitna ng bayan ay magtuturo sa marami: gayunman, mabubuwal sila sa pamamagitan ng tabak, at ng apoy, ng pagkabihag, at ng pagsamsam, sa maraming araw. At pagka sila'y mabubuwal, tutulungan sila ng kaunting saklolo: ngunit marami ang kakapit sa kanila sa pamamagitan ng mga paglalangis. At ang ilan sa mga marurunong ay mabubuwal, upang subukin sila, at dalisayin, at paputiin, hanggang sa panahon ng wakas: sapagkat ito'y ukol pa sa takdang panahon. At gagawin ng hari ang ayon sa kaniyang kalooban; at itataas niya ang kaniyang sarili, at dadakilain ang kaniyang sarili higit sa bawat diyos, at magsasalita ng mga kamangha-manghang bagay laban sa Diyos ng mga diyos, at siya'y magtatagumpay hanggang matupad ang poot: sapagkat ang nakatakda ay magaganap.' Daniel 11:30-36.

Magaganap ang mga tagpong kahalintulad ng inilalarawan ng mga salitang ito. Nakikita natin ang mga katibayan na si Satanas ay mabilis na nagtatamo ng pagkakontrol sa mga isipan ng mga taong walang takot sa Diyos. Basahin at unawain nawa ng lahat ang mga propesiya ng aklat na ito, sapagkat tayo ngayon ay pumapasok sa binanggit na panahon ng kapighatian:

'At sa panahong yaon ay titindig si Miguel, ang dakilang prinsipe na tumatayo para sa mga anak ng iyong bayan: at magkakaroon ng panahon ng kapighatian, na hindi pa kailanman nangyari mula nang magkaroon ng isang bansa hanggang sa panahong yaon: at sa panahong yaon ay maliligtas ang iyong bayan, bawat isa na masusumpungang nakasulat sa aklat. At marami sa mga natutulog sa alabok ng lupa ay magigising, ang iba tungo sa buhay na walang hanggan, at ang iba tungo sa kahihyan at walang hanggang paghamak. At ang marurunong ay magniningning na tulad ng ningning ng kalangitan; at ang mga umaakay ng marami tungo sa katuwiran ay tulad ng mga bituin magpakailanman at walang hanggan. Ngunit ikaw, O Daniel, ipinid mo ang mga salita, at tatakan mo ang aklat, hanggang sa panahon ng wakas: marami ang magpaparoo't parito, at ang kaalaman ay madaragdagan.' Daniel 12:1-4." Manuscript Releases, bilang 13, 394.